

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Io. Francisci Leonis Eporediensis I. V. D. Episcopi Thelesini Thesaurus Fori Ecclesiastici

Leoni, Giovanni Francesco

Coloniae Agrippinae, 1682

20 Consuetudo maximè est observanda. Dispositio quaelibet recipit
interpretationem à consuetudine

urn:nbn:de:hbz:466:1-10316

Lop. in c. 153. ad pract. crim. Dicoz sub nu 5. vers. contraria tamen. Cum enim verba Concilij sint clara, ex illis tollitur omnis quaestio, & fundatur communis opinio.

Secundò, cum plura crimina sint misti fori, de quibus per gloss. fin. in cap. cum sit generale de fo comp. & communis conclusio se habeat, ¶ quod in his, quæ sunt misti fori, locus sit præventioni, lib. si quis p-
26 stea, & ibi Doct. ff. de jud. & Bal. in lib. si pluribus. in princ. ff. de leg. 1. in qua præventionem non consideratur duntaxat sola inquisitio, & citatio verbalis, ut per Bald. in lib. 1. circa fin. c. de confess. quem refert Aegid. Boss. in tit. de for. comp. num. 130 sed etiam attenditur, quis prevenerit in citatione reali, aded quòd iudex capturam prævenisse dicatur, posito quòd alius prius verbaliter citasset, cum realis verbali præponderet, ut per Bos. post Ang. & Alex. per eum citatos eod. tit. de foro. comp. numer. 97. & Jul. Clar. in sua pract. Crim. §. fin. quest. 38. in fin. Si episcopus non liceret ad hunc effectum familiam armatam habere, proculdubio esset aperta via fraudibus in ijs, quæ sunt misti fori, exercendi jurisdictionem ecclesiarum, quia non esset dare casum, in quo; invito magistratu secularia, adversus laicum delinquentem haberet locum præventio iudicis ecclesiastici, cum ipse nunquam personaliter capere posset, quod absurdum esset, & evitandum, lib. nam absurdum, juncta lib. præcedenti. ff. de bon. lib. 1. scire oportet, §. aliud, ubi Bald. ff. de excus. tut. lib. scire hereditaria, in fin. ff. de neg. gest. cap. venerabilem, c. in Genesi, de elect. & cap. solitè, ubi Abb. numer. 4. & ult. nov. de majo. & obed. & requirentibus officialibus ecclesiasticis familiam armatam à magistratibus secu-

laribus contra laicos, vel curarent scire causam capturæ, & de illa cognoscere, aut fingere possent præventionem, vel reum monere, ut fugam attriperet, cum de ijs singulis sit dubitandum, attento, quòd clericis laicos infestos esse tradidit antiquitas, cap. clericis laicos, de immun. eccl. in 6.

His accedit consuetudo, & observantia, de qua mox dicam. Dum in Metropolitana Taurinensi. Primum pro bon. mem. Hieronymo tit. S. Petri ad Vincula Cardinali de Ruvere nuncupato. Secundò in Civitate Vercellen. Tertiò in Metropolitana Bononien. ac postemò Beneventan. pro D. meo Pompejotis. Sac. Balbina presbytero Cardinali Arrigono, Archiepiscopo Beneventano Vicarius officium exercerem, semper habui familiam armatam, quam alij etiam Præfules tenuerunt, & tenent: qua consuetudine, & observantia stante, ab ea non est recedendum, cum sit vera legum interpret, lib. minime sunt mutanda, lib. si de interpretatione, ff. de legibus, cap. cum dilectus, de consuetud. & qualibet dispositio recipit interpretationem ab eo, quod consuetum est, Dec. in cons. 441. numer. 13. & Covarr. in lib. pract. quest. cap. 10. nu. 2. vers. primum ubi, & quicquid teneat idem Covarr. qui, cessante consuetudine, conatur tenere contrariam opinionem, uti communem, assumendo sibi pro fundamento leges regias præsertim, lib. 7. tit. 3. lib. 1. & lib. 4. tit. 1. lib. 3. ordinatio, idemque attestando statutum fuisse in publicis totius Regni comitijs anno 1525. Toletic. cap. ult. ut in d. numer. 2. ver. eandem sententiam, & Jul. Clar. referens Papiensem dicentem, in Gallia ita per arresta fuisse

se iudicatum, ut in sua prax. crimin. § fin. quæst. 37. colum. fin. vers. unum tamen referens. Leges regiæ, & statuta facta in comitijs præsupponunt jus commune, † vel consuetudinem in contrarium, cum propria virtus juris singularis, sit, ut juri communi derogat, lib. omnes populi. ff. de just. & jur. §. jus autem, instit. de jur. nat. gen. & civi. cap. quæ in ecclesiis. & ibi glos. 1. & Abb. de constit. & Port. conf. 127. numer. 6. & arrepta in Gallia contra aliquot Episcopos promulgata non nocent alijs Prælati non vocatis, cum res inter alios acta alijs obesse minime possit, lib. sape. ff. de re jud. cap. penult. de re jud. tot. tit. C. res inter alios acta, & Port. conf. 132. numer. 6. & in terminis contra Abb. & alios citatos supra sub numer. 17. pro hac opinione scripsit post plures per ipsum allegatos, Dec. in cap. significasti, numer. 5. de offic. de leg. copiose Gundi salvus in tract. de heret. quæst. 11. tit. 16. cum seq. Bald. in lib. nam. salutem, §. fin. ff. de offic. Praef. vigil. & hanc esse communem opinionem testatur Pegn. in Director. Inquisitor. 3. par. lib. 3. schol. 114. ver. postremò in hac: eandemque opinionem, ut communem, tenet Repertorium Inq. sit. in verbo Arma, §. sed supra dictum est, Villadieg. in tract. de irregul. quæst. 11. num. 16. & seq. quam sequitur Ignat. Lop. ad pract. crimin. Diaz. cap. 153. sub num. 23. ubi etiam, hanc veram, & communem esse opinionem testatur, & Card. Bellarm. in tract. de potest. Sum. Pont. in tempor. 3. pag. in lib. 46.

21 Tertiò præmissa † comprobantur auctoritate Synodi universalis sacri Conc. Trid. in qua decretum fuit, quòd in causis judicialibus iudices ecclesiastici, cujus-

cunque dignitatis existant, quandocunque executio realis, vel personalis, in qualibet parte iudicij propria auctoritate ab ipsis fieri poterit, abstineant se, tam in procedendo, quam in definiendo, à censuris ecclesiasticis, seu interdicto, sed liceat eis, si expedire videbitur, in causis civilibus ad forum ecclesiasticum quomodolibet pertinentibus, contra quoscunque etiam laicos, per multas pecuniarias, quæ locis pijs ibi existentibus eo ipso, quo exactæ fuerint, assignentur, seu per captionem pignorum, personarumque distractionem, per suos proprios, aut alienos executores faciendam, sive etiam per privationem beneficiorum, aliaque juris remedia procedere, & causas definire: quòd si executio realis, vel personalis, adversus reos hac ratione fieri non poterit, sitque erga iudicem contumacia, tunc eos etiam anathematis mucrone a iudicio suo, præter alias pœnas, ferire poterit. In causis quoque criminalibus, ubi executio realis, vel personalis, ut supra, fieri poterit, erit à censuris abstinendum, sed si dictæ executioni facile locus esse non possit, licet iudici hoc spiritali gladio in delinquentes uti, si tamen delicti qualitas, præcedente bina saltem monitione, etiam per edictum, id postulet, ut in Conc. Trident. cap. 3. §. in causis verò, usque ad §. nefas autem, de reformat. sess. 25. quo decreto duo fundamenta contrariæ tolluntur.

Primò ex forma supra tradita, cum, quandocunque executio realis, vel personalis, in qualibet parte iudicij fieri poterit à censuris sit abstinendum, patet responsio ad ea, quæ habentur, quòd quoties ecclesiasticus iudex de crimine adversus

K. § laicum